

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 5.

1. Marts 1902.

2. Aargang.

Organisationens Arbejde.

Da Forslag til Lønningslov for Statsbanedriften, der fremsattes i Folketinget den 31. Januar 1902, ikke bød Lokomotivpersonalet nogen virkelig Fordel, men tværtimod betød en Forringelse af dette Personales Kaar paa mange Punkter, indsendtes til Regering og Rigsdag en saalydende Henstilling:

Henstilling

fra Statsbanedriftens Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere i Dansk Lokomotiv- og Lokomotivfrb.-Forening om at komme i Betragtning i Henhold til det i Landstinget under 22. November 1901 og i Folketinget under 25. November s. A. fremsatte Andragende, ved Behandlingen af det under 31. Januar 1902 fremsatte Forslag til Lønningslov for Statsbanedriften.

Naar Statsbanedriftens Lokomotivpersonale herved tillader sig at fremsætte denne Henstilling for de ærede Medlemmer af det høje Ting, da skyldes dette, at de fremsatte Forslag for Lokomotivpersonalets Vedkommende atter dokumentere den Mangel paa Forstaaelse — af dette Personales virkelige Værd og Betydning saavel for Statsbanedriften som for Befolkningen i sin Helhed — der har gjort sig gældende siden Lokomotivførernes nuværende Løn fastsattes i 1869, idet der i de forløbne 32 Aar absolut ikke er givet disse noget Løntillæg, til Trods for, at der — gennem den siden 1869 stedfundne overordentlige store Udvikling af saavel Mængden af Tog som af forøget Kørehastighed — er paa- byrdet disse Funktionærer et betydelig forøget Ansvar.

Naar Lokomotivførerne hidindtil loyalt og stiltiende har fundet sig i denne Til sidesættelse, var det i fuld Fortrøstning til, at den i Lov af 12. April 1892 betingede Lov af 26. Marts 1898 vilde yde Lokomotivpersonalet den Retfærdig-

hed, dettes Stilling i Samfundet berettiger til at fordre.

Da ogsaa dette Haab ved Offentliggørelsen af Jernbanekommissionens Betænkning bristede, fremkom ovennævnte Andragende som et bestemt Udtryk for Lokomotivpersonalets Ønsker.

Det maa derfor være forstaaeligt for det høje Tings ærede Medlemmer, med hvilke Følelser Lokomotivførerne — efter at have resigneret i 32 Aar — nu omfatter det fremsatte Forslag, der fuldstændig ignorerer vort indsendte Andragende og byder en kun tilsyneladende Fordel, idet det i Virkeligheden vil blive aldeles umuligt for Lokomotivførerne (der med Banernes fremtidige Udvikling for Øje vil komme til at tjene 12 a 15 Aar som Lokomotivfyrbødere, forinden Lokomotivførerstillingen kan opnaas) i en rimelig Alder at naa op paa en Løn, der staar i et rimeligt Forhold til disses ansvarsfulde, sundhedsnedbrydende og farefulde Kald.

Med Hensyn til Lokomotivfyrbøderne, træder Misforholdet om muligt endnu skarpere frem, idet der i Stedet for en Forbedring af Lønaen var foreslaaet en Reduktion af samme, saaledes at samtlige Lokomotivfyrbøderes Lønninger gav en Mindreudgift af 23,760 Kr. = 54 Kr. pr. Mand.

I hvorvel der i det fremlagte Forslag for Lokomotivfyrbødernes Vedkommende er foreslaaet at henføre disse til 12te Lønningsklasse, hvorved den yngste Lønsats bortfalder, saaledes at der bliver 4 Alderstillæg i Stedet for 5, betyder dette dog i Virkeligheden ingen Forbedring af den nuværende Løn for andre end en lille Brøkdæl af de aller- yngste; for de, der kan opnaa Oprykning i en anden Klasse i en nær Fremtid, bliver det et absolut Tab.

Naar man ser hen til, hvilke Forordringer der stilles for at opnaa Ansættelse som Lokomotivfyrbøder, og hvilke Ofre disse maa bringe, vil det være forstaaeligt for det høje Tings ærede

Medlemmer, at det i Fremtiden vil blive umuligt at formaa dygtige, dertil kvalificerede Mænd at søge disse Stillinger; thi efter at være oplært i Smede- og Maskinfaget og overstaaet Militærtjenesten (før denne er overstaaet og Vedkommendes Helbredstilstand paa det nøjeste er undersøgt og befunden god, opnaas ingen Antagelse paa Statsbanernes Værksteder som Maskinarbejder og vordende Lokomotivfyrbøder), skal denne arbejde mindst 1 Aar paa Banens Værksted. Dernæst køres til Indøvelse paa Lokomotivet i mindst 2 Maaneder, hvorefter en Eksamen i Maskinteknik og Jernbaneforhold (Omkostningerne ved Forberedelsen til denne afnoides af Eksaminanden selv) skal bestaaes forinden Ansættelse (ofte efter flere Aars Forløb) kan opnaas.

Naar dertil kommer, at Lokomotivfyrbøderen forinden han forfremmes til 1ste Klasse og derigennem til Lokomotivfører, atter skal bestaa en endnu vanskeligere Eksamen, vil det staa enhver klart, at den duelige og til Lokomotivtjenesten kvalificerede Arbejder søger Beskæftigelse ved sit Fag og ikke ved den i Forhold til hans Uddannelse yderst slet lønnede Lokomotivtjeneste; thi Lønnen for en jævn duelig Maskinarbejder er 1350 Kr. om Aaret, og for at opnaa denne skal den samme Mand tjene i 12 Aar som Lokomotivfyrbøder (da de Kørepenge, denne oppebærer, altid vil medgaa til forøget Forbrug af Arbejdsklæder og Ekstraforplejning grundet paa Lokomotivpersonalets lange Ophold udenfor Hjemmet). Altsaa skal den samme Mand, der som 23aarig Maskinarbejder oppebærer en Løn af 1350 Kr. aarlig, tjene Staten som Lokomotivfyrbøder i 16 Aar, forinden der ydes ham et Tillæg af 90 Kr. aarlig.

At dette Misforhold — om de forelagte Forslag ophøjes til Lov i den foreliggende Form og som saadan bliver gældende Lønsatser i en Aarrække — vil medføre, at kun saadanne, der ikke kan ernære sig ved sit Fag, søger Tjeneste

i Lokomotivpersonalet, maa anses for givet, og Konsekvensen heraf vil uundgaaelig blive, at hvad der spares til Løn for den duelige og intelligente Arbejder, mangefold vil medgaa til forøgede Driftsomkostninger, naar kun den billigste Arbejdskraft anvendes, ligesom en saa vægtig Faktor som Driftens Sikkerhed vil lide derunder.

Da det har sin store Betydning, at Lokomotivpersonalet i en rimelig Alder kan opnaa en Løn, der sikrer imod, at dette Personale ved økonomiske Bekymringer hindres i at have hele sin Opmærksomhed henvendt paa Lokomotivets og med dette paa hele Togets sikre Fremførelse, undlader man ikke at henlede Opmærksomheden paa, at de ansøgte Slutlønninger saavel for Lokomotivførerne som for Lokomotivfyrbøderne aldrig eller i ethvert Fald meget sjældent vil kunne naas.

Med Hensyn til den foreslaaede Pensionsberegning undlader man ikke at henlede Opmærksomheden paa, at Lokomotivpersonalets Helbred — grundet paa Tjenestens særegne Beskaffenhed — er i højeste Grad udsat for at tage Skade og gør, at dette Personale tidlig ældes og opslides i en forholdsvis ung Alder.

I Haab om, at denne vor ærbødige Henstilling maa blive taget under nøje Overvejelse i det høje Ting, tillader vi os at fremsende samme.

Esbjerg i Februar 1902.

Paa Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forenings Vegne:

Allerærbødigst

Chr. Christensen,

Lokomotivfører, Formand for H. B.

Ovenstaaende Henstilling overrakte den 10. Februar 1902 ved Lokomotivfører Oscar Larsen, København, og Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia, til Ministeriet for offentlige Arbejder, der lovede at tage denne under Overvejelse. Henstillingen overrakte dernæst Folketingets Formand, der lovede personlig at indbringe denne paa Rigsdagen, hvilket ogsaa skete paa første Møde Onsdag den 12. s. M. Samtidig opnaaedes Tilladelse til at henlægge et trykt Eksempplar paa hver Rigsdagsmands Plads i Folketingssalen, hvorfor det fornødne Antal Eksemplarer indleveredes i Rigsdagens Bureau, der da foretog Omdelingen.

Ved Henvendelse s. D. til Folketingsmændene Blem og Philipsen bragtes i Erfaring, at Statsbanedriftens Lønningslov (i Modsætning til Post- og Telegrafvæsenets Lønningslov, der er henvist til Lønningsudvalget) skulde henvises til et særligt Udvalg paa 15 Medlemmer.

Lokomotivpersonalets hele Stilling og Tjenestens særegne Beskaffenhed blev fremstillet for ovennævnte Folketingsmænd, anskueliggjort ved Eksempler og Sammenligninger, hvorefter sidstnævnte, der har Sæde i det nedsatte Udvalg, erkendte, at der burde arbejdes hen til, at Alderstillægene blev gjort betydelig større for Lokomotivpersonalets Vedkommende, saaledes at højeste Løn kunde opnaas betydelig tidligere og derved gøre det muligt at Slutlønningerne blev effektive for dette Personale. Henstillingen er af Folketingets Formand tilstillet det nedsatte Udvalg, der bestaar af Bluhme, L. Rasmussen, Poul Christensen, Guldbrandsen, Philipsen, Thomas Nielsen, Rosleff, Nørhave, J. J. Jensen, Vilh. Lassen, Berntsen, Neergaard, Christian Rasmussen, Lyngsø og N. Andersen. Udvalget har konstitueret sig med Bluhme som Formand. Der vil nu fra Organisationens Side blive forsøgt at indlede direkte Underhandlinger med dette Udvalgs Medlemmer.

Forslag

til

Lønningslov for Statsbanedriften.

(Fremsat i Folketinget d. 31. Jan. 1902.)

II. Pensionering m. m.

§ 14. Angaaende Pensionering af dem, der efter nærværende Lovs Ikrafttræden ansættes eller antages til fast Arbejde ved Statsbanedriften, gælder følgende Regler:

a. Alle ved Statsbanedriften ansatte eller til fast Arbejde antagne — med Undtagelse af Generaldirektøren, jfr. § 9 — ere, naar de afskediges af Tjenesten paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, berettigede til Pension efter nedenstaaende Regler, forsaavidt de ved Afskedigelsen har fyldt deres 35te Aar og har haft Ansættelse i pensionsberettiget Stilling i 10 Aar. Ved Pensionens Beregning medregnes dog ikke som pensionsgivende de første 10 Tjenesteaar i pensionsberettiget Stilling. Enker efter Personer, som i Henhold til foranstaaende ere pensionsberettigede eller pensionerede, har ligeledes Ret til Pension efter de nedenfor givne Regler.

b. I de ansattes Lønningsindtægt foretages en Afkortning af 5 pCt. til deres Pensionering. Disse Beløb tilfalder Statsbanedriften, jfr. § 16.

c. Ved Lønningsindtægten fortaas — baade med Hensyn til den foran omhandlede Afkortning og med Hensyn til Pensioneringen — den for Stillingen fastsatte Løn med Alderstillæg, Kørepenge, personlige Tillæg og Naturalydelse som fri Bolig, Lys og Brændsel, Embedsjord og lignende, der er tillagt vedkommende som Del af Lønningen, og hvis Værdi, for saa vidt den ikke paa anden Maade

er bestemt, fastsættes af Ministeren. Derimod henregnes ikke til Lønningsindtægten Diæter, Natpenge og lign., Bestillingstillæg, Honorarer, Belønninger, Hjælp til Bolig, Uniform eller Uniformsgodtgørelse o. desl. Den aarlige Indtægt af Kørepenge sættes for Lokomotiv- og Togførere til 500 Kr., for Lokomotivfyrbødere til 250 Kr., for Togbetjente til 175 Kr., efter 6 Aars Tjeneste til 350 Kr.

For det ikke maanedslønnede Personale træder faste aarlige Pensionslønningssatser i Stedet for den virkelig oppebaarne Lønning. Det nærmere herom og om Afkortningen efter Punkt b. for dette Personales Vedkommende fastsættes af Ministeren.

Ansatte, der, uden at det skyldes Tjenesteforseelser, kommer paa lavere pensionsgivende Indtægt, skulle efter derom fremsat Ønske være berettigede til at lide Afkortning af samme Beløb som hidtil.

d. Pensionen beregnes efter vedkommendes Tjenestetid som fast ansat efter det fyldte 25de Aar og efter Gennemsnitsbeløbet af den Lønningsindtægt (Litr. c.), som han i de sidste 5 Aar før Afskedigelsen har oppebaaret, henholdsvis lidt Afkortning af. De første 10 Tjenesteaar medregnes dog — som ovenfor fastsat — ikke som pensionsgivende.

En Tjenestetid fra 0—2 Aar giver	$\frac{1}{10}$
2—4 — —	$\frac{2}{10}$
4—7 — —	$\frac{3}{10}$
7—10 — —	$\frac{4}{10}$
10—20 — —	$\frac{5}{10}$
20—21 — —	$\frac{51}{60}$
21—22 — —	$\frac{52}{60}$
22—23 — —	$\frac{53}{60}$
23—24 — —	$\frac{54}{60}$
24—25 — —	$\frac{55}{60}$
25—26 — —	$\frac{56}{60}$
26—27 — —	$\frac{57}{60}$
27—28 — —	$\frac{58}{60}$
28—29 — —	$\frac{59}{60}$
over 29 — —	$\frac{60}{60}$

af Gennemsnitsbeløbet i Pension.

Pensionen kan dog ikke overstige 6000 Kr. aarlig.

Er der sket Afbrydelse af Tjenesten enten ifølge vedkommendes egen Villie eller paa Grund af Tjenesteforseelser, der har medført hans Afsked, kommer kun den Tid, der ligger efter saadan Afbrydelse, i Betragtning som pensionsgivende, medmindre Ministeren tilsteder Afvigelse herfra.

e. Ved Pensionsberegningen ansættes hvert Aar, i hvilket den til Pension berettigede har haft Ansættelse som Lokomotivfører, Lokomotiv- eller Skibsfyrbøder, Togfører eller Togbetjent, til $1\frac{1}{6}$ Aar.

f. Hvis nogen af Statsbanernes fast ansatte Personale kommer saaledes til Skade under Udførelsen af sin Tjeneste eller sit Arbejde, at han maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder eller Tjenestetid en af Ministeren efter Omstændighederne fastsat Pension, der dog ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af hans sidste Lønningsindtægt, bestemt efter Punkt c. Medfører Beskadigelsen en blivende For-

ringelse af Arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog paa Grund af samme afskediges, kan der efter Ministerens Bestemmelse tillægges ham en Understøttelse en Gang for alle eller aarlig. Den aarlige Understøttelses Vedvaren er afhængig af, at de Omstændigheder, som har begrundet den, fremdeles er til Stede.

Ministeren er derhos under samme Forudsætning med Hensyn til Understøttelsens Vedvaren bemyndiget til at tilstaa andre Personer, der kommer saaledes til Skade ved Udførelsen af Tjeneste for Driften, at deres Arbejdsevne væsentlig forringes, en efter Omstændighederne afpasset Understøttelse en Gang for alle eller aarlig.

Disse Bestemmelser i Forbindelse med Bestemmelserne under Punkt l. træder i Stedet for Forskrifterne i Lov af 7. Januar 1898 om Arbejders Forsikring mod Ulykkestilfælde.

g. Den, hvis Stilling inddrages, efter at han har fyldt 35 Aar og har haft Ansættelse i pensionsberettiget Stilling i 10 Aar, er berettiget til, naar der ikke kan tilbydes ham anden passende Stilling med mindst samme Indtægt, i 5 Aar i Ventepenge at oppebære $\frac{2}{3}$ af sin sidste Lønning. I den Tid, han oppebærer Ventepenge, er han pligtig at modtage Ansættelse i en passende Stilling ved Statsbanerne med mindst samme Indtægt som den, den inddragne Stilling gav. I Ventepengene sker Afkortning efter Reglen i Punkt b. Har han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet Ansættelse i en anden Stilling ved Statsbanerne, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke han har været paa Ventepenge, regnes da som Tjenesteaar, men Pensionen beregnes efter Gennemsnitsbeløbet for de sidste 5 Aar af den Lønningsindtægt, som han oppebærer eller af hvilken han led Afkortning, førend han kom paa Ventepenge.

h. Forbrydelse af Stillingen medfører Fortabelse af Retten til Pension.

i. Naar en pensionsberettiget ansat afskediges paa Grund af Fejl eller Misligheder, der uden at medføre Stillingens Forbrydelse svækker den for samme nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension paa Finansloven.

k. Pension eller Ventepenge ophører:

1. naar vedkommende igen ansættes eller konstitueres i pensionsberettiget Stilling ved Statsbanerne. Er den nye Stillings Løn mindre end Lønnen for den Stilling, hvorfra han oppebærer Pension eller Ventepenge, bortfalder saa meget af Pensions- eller Ventepengebeløbet, som Halvdelen af den nye Stillings Løn udgør, eller mere, hvis den tidligere Stillings Løn ellers vilde overskrides. Ved senere Pensionsberegning betragtes det øvrige af Pensions- eller Ventepengebeløbet som personligt Tillæg. Ved Afsked fra den nye Stilling er han berettiget til, for saa vidt der ikke maatte tilkomme ham større Pension, at oppebære den Pension, han tidligere har haft, eller hvorpaa han efter Ventepengenes Ophør vilde have haft Krav;

2. naar det paa en efter Ministerens Skøn fyldestgørende Maade godtgøres, at hans Utjenstydgtighed atter er hævet, og han desuagtet nægter at modtage fast Genansættelse med samme eller højere Løn;

3. naar han uden Ministerens Samtykke tager Ophold i Udlandet;

4. naar han i 3 Aar ikke har hævet Pension eller Ventepenge, uden senere at kunne bevise lovligt Forfald;

5. naar han ved Dom kendes skyldig i et saadant Forhold, som, medens han var ansat ved Statsbanerne, vilde have haft Stillingens Forbrydelse til Følge, eller naar han overbevises om inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold.

l. Den, der bliver Enke efter en fast ansat, faar (med de i det følgende nævnte Undtagelser) en Pension svarende til Halvdelen af den Pension, der tilkom eller blev oppebaaren af Manden, eller efter Punkt f. vilde være bleven tillagt ham som tilskadekommen. Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Ministeren derhos til hvert af Enkens uforsørgede Børn bevilge en Understøttelse paa indtil 100 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 18 Aar. Ligeledes kan Ministeren, naar Omstændighederne taler derfor, bevilge fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Funktionærer en aarlig Understøttelse indtil Børnenes fyldte 18de Aar, hvilken Understøttelse heller ikke maa overstige 100 Kr. for hvert Barn.

Børneunderstøttelsernes Vedvaren er afhængig af, at de Omstændigheder, som har begrundet den, vedbliver at være til Stede.

Enker og Børn under 18 Aar efter Personer, som uden at henføre til Statsbanernes faste Personale omkommer under Udførelse af Tjeneste ved Driften, kan Ministeren, naar Trang og Værdighed er til Stede, tillægge en efter Omstændighederne afpasset Enke- og Børneunderstøttelse en Gang for alle eller aarlig. Som Betingelse for de aarlige Understøttelsers Vedvaren fordres, at de Omstændigheder, som har begrundet dem, vedblivende er til Stede.

m. Uberettigede til Pension er Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleje, eller efter at han var afskediget med Pension, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

n. Enkepensionen ophører: 1) naar Enken indgaar nyt Ægteskab, 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Ministerens Samtykke, 3) naar hun i 3 Aar ikke har hævet Pensionen uden senere at kunne bevise lovligt Forfald, 4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vansærende Handling.

Hvis en Enkes Pension er ophørt, fordi hun har indgaaet nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at oppebære den samme Pension, naar hun igen bliver Enke.

o. Naar Pension, Understøttelse eller Ventepenge ikke i et helt Aar er hævet, hjemfalder Beløbet til Driften, medmindre lovligt Forfald senere bevises.

§ 15. Med Hensyn til Pensionering m. v. af det forinden denne Lovs Ikrafttræden ved Statsbanedriften ansatte eller til fast Arbejde antagne Personale har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler med følg. nærmere Bestemmelser:

De under foregaaende Paragr. Pkt. c., 1 Stk. sidste Punktum indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse paa det her omhandlede Personale med Undtagelse af Interessenterne i »Pensionskassen for de ved tidligere sjællandske Statsbaner fast ansatte. Ministeren bemyndiges til at bringe de i samme Paragraf Punkterne f. og l. indeholdte Bestemmelser til Anvendelse paa hele det i nærv. Paragrafs 1. Stk. ommeldte Personale med de Lømpelser, som i enkelte Tilfælde maatte udkræves.

Ministeren bemyndiges til at give de ansatte, der ere underkastede Reglerne i Lov om Statsbanedriftens Ordning af 26. Marts 1898 § 17, Adgang til samtidig med denne Lovs Ikrafttræden at gaa ind under Reglerne i foranstaaende § 14 og det saaledes, at Pensionstiden uden Hensyn til Alder eller til, om de forhen har lidt Afkortning i Lønnen eller ikke til Pension eller Forsørgelse, beregnes efter hele den Tid (jfr. dog § 14 d. 3. Stk.) efter 1. April 1869, hvori vedkommende, naar han afskediges, har været fast ansat ved Statsbanedriften, ved Postdampskibsfarten, ved de sjællandske Jernbaner, ved den østjydske Jernbane eller ved de lolland-falsterske Jernbaner og Gjedser Jernbanen — med Hensyn til Postdampskibsfarten og de nævnte Privatbaneselskaber dog kun, for saa vidt vedkommende Funktionær er overgaaet i Statsbanernes Tjeneste umiddelbart ved disses Overtagelse af den paagældende Drift. — For de tidligere jydsk-fynske Statsbanefunktionærer, som før 1. April 1887 har været undergivne de af Indenrigsministeriet under 10. Maj 1869 udfærdigede Bestemmelser om Alderdomsforsørgelse m. m., og som den 1. April 1893 valgte at undergives Pensionsreglerne i Loven af 12. April 1892, beregnes dog i samme Omfang som hidtil (jfr. Lov om Statsbanedriftens Ordning af 26. Marts 1898 § 17, Punkt e., 6. og 7. Stk.) Aar for hvert fulde Tjenesteaar, hvori de har været underkastede de fornævnte Bestemmelser før 1. April 1887.

§ 16. Alle af nærværende Lov flydende Pensioner og Understøttelser udredes af Statsbanedriften.

Naar Summen af de Pensioner og Understøttelser, der i Henhold til denne Lov eller tidligere Bestemmelser er udredede til forhenværende fast ansatte ved Statsbanerne, deres Enker eller efterladte, i et Driftsaar har oversteg Summen af de til Pensionering afkortede Beløb, skal den ved Lov af 12. April 1892 oprettede Reserve-Pensionsfond tilskyde det manglende, saa vidt og saa langt dens i Driftsaarets Løb indvundne Renter tilstrækker.

§ 17. Pensioner og Understøttelser efter nærværende Lov eller opsparede Beløb for de ved Statsbanedriften ansatte kunne ikke bortgives, sælges, pantsættes eller belægges med Arrest eller Udlæg.

III. Afgørelse af Tvivlsspørgsmaal, Lovens Ikrafttræden m. m.

§ 18. I Tilfælde af Tvivl vedrørende de i nærværende Lov omhandlede Forhold træffes Afgørelse — hvor andet ikke

maatte følge afsærligt vedtagne Bestemmelser — af Ministeren, uden at Sagen kan indbringes for Domstolene.

For de af Kongen udnævnte Embedsmænd under Statsbanerne, jfr. § 9, kan dog Spørgsmaal om Ret til Pension og Ventepenge, derimod ikke Spørgsmaal om Lønninger, fordres afgjorte af Domstolene.

Lov af 26. Marts 1870, indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. v., er, med Undtagelse af sammes § 7, uanvendelig paa det ved Statsbanerne ansatte Personale.

§ 19. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1902.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Ærede Hr. Redaktør!

De bedes optage nedenstaaende i det først udkommende Numer af »Dansk Lokomotivtidende«.

Det forbaer mig meget, at B. X. i dette Blad Nr. 4 har indsendt til Offentliggørelse Resultaterne fra Lokomotivfører-Prøven i Nyborg; om det er fordi d'Hr. Eksaminander har faaet saa mange Points, skal jeg ikke sige, men mig forekommer det, at det kun er til at skabe Misundelse med, da Karaktergivingen er meget forskellig i de 4 Sektioner, og jeg vil sige, at her i Aarhus, hvor der ved Aftenkursus er gjort en Del for at faa en god Eksamen, her er der saa givet gennemsnitlig for lave Karakterer — hvilket jeg ikke tror er Tilfældet —, her er givet fra 65 til 25 Points.

Da denne Eksamen blev bestemt, blev det af flere i Esbjerg pointeret, at det var ønskeligt, om vi kunde faa nedsat en Kommission til at berejse de forskellige Sektioner for at afholde Prøven. Det er umuligt, naar der er 2 Eksaminatorer i hver Sektion, at der kan gives tilnærmelsesvis ensartede Karakterer, hvad derimod var let, naar de samme eksaminerede i hele Landet. Derfor maa vi søge at faa dette sat igennem til næste Gang, der skal afholdes Eksamen, da det vil blive af stor Nødvendighed, hvis der senere skal forfremmes efter Karakterer. Jeg haaber, at alle — og ikke mindst Hr. B. X. — vil tænke over denne Sag og fremføre den til Drøftelse paa Generalforsamlingen nu i Marts Maaned.

Med Tak for Optagelsen.

A. L. Petersen,
Lokfyrb. Nr. 197,
Aarhus.

Bytning.

En Lokomotivfører paa en let Ran-geringsplads ønsker at bytte med en Lokomotivfører, som kører paa Linien, eller eventuelt med en 1. Kl.s Fyrbøder.

Billet mrkt. »H. B.« modtager Redaktionen.

Til Efterlignelse.

Da Ordren om Lokomotivførerprøven traadte i Kraft, tilbød vor Kollega Nr. 345, Hansen, sig at undervise de Fyrbødere, som indstillede sig til denne Prøve.

At Undervisningen har været god, derfor borger Gennemsnitskarakteren (62 Points), som, naar man hertil tager i Betragtning, at Undervisningen foregik om Aftenen efter Kl. 9, samt var gratis, tillige beviser, at Kollega Hansen har lagt en prisværdig Opofrelse og Interesse for Dagen, til stor Gavn og Støtte for Lokomotivfyrbødere i København, og tillige et smukt Eksempel til Efterlignelse for dem, saavel Førere som Fyrbødere, der besidder den Gave at kunne delagtiggøre andre Medansatte i deres med Tiden indvundne Kundskaber og Erfaringer. Derfor vil vi ogsaa igennem Dansk Lokomotivtidende udtale vor hjerteligste Tak for den Opofrelse og Interesse, hvormed Kollega Hansen har støttet os, ligesom vi ogsaa haaber, at denne maa finde Paaskønnelse hos andre Medansatte, idet vi anser Oplysningens Vej som den rette til at vække Personalets Interesse for saavel Pligter som Rettigheder.

København, den 9. Februar 1902.

Samtlige Deltagere
i Undervisningen.

Dagsorden

for
Generalforsamlingen i Nyborg den 14.
Marts 1902 Kl. 9 Formiddag.

- Punkt 1. Formanden aflægger Beretning om Foreningens Virksomhed.
Punkt 2. Hovedkassereren afl. Regnskab.
Punkt 3. Forslag til Beslutning af Generalforsamlingen om, at Forbundsbestyrelsen aflægger Beretning over Dansk Afd.s Virksomhed for det forløbne Aar paa hver ordinær Generalforsamling, af Lokf. L. Mauritzen, Fredericia.
Punkt 4. Behandling af de til nærværende Generalforsamling udsatte Sager fra 17. December 1901:
a. Forslag om Ansk. af et Foreningsbanner, af Lokf. C. A. Petersen, Nyb.
b. Forslag om Bestillingstillæg til Lokfrb., der forretter Førertjeneste, af C. M. Christensen, København.
c. Forslag om at faa Milepenge paa kortere Strækninger omforandret til Timepenge, af C. M. Christensen, København.
Punkt 5. Forslag fra Aarhus Afdeling om Oprettelse af statsunderstøttede Kursus for vordende Lokomotivførere og vordende Lokomotivfyrbødere.
Punkt 6. 1. Forslag om Vedføjeelse af 2 ny §§ til Lovene, om Nedsættelse af et Udvalg med Hovedkassereren som bestandigt Medlem og yderligere bestaaende af 2 Medlemmer med 2 Suppleanter, der alle ere stationerede i samme By, til at kontrollere enhver Stemmeafgivning samt om, at intet Medlem er stemmeberettiget, naar det staar til Restance udover den i Loven fastsatte Tidsfrist.
2. Forslag om Indførelse af Mærkesystemet ved Opkrævning af Kontingentet, af Lokf. O. Aabel, Frihavnen. Et lignende Forslag er stillet af Lokfrb. Olsen, København.
Punkt 7. Forslag til Beslutning af

Generalforsamlingen om Fribefordring paa Statsbanerne for Lokomotivpersonalet i Frihavnen, af samtlige Lokomotivførere i Frihavnen.

- Punkt 8. a. Ændringsforslag til Lovene, af Københavns Afdelinger. Til Afdelingslovenes § 1: efter i Danmark indsættes »samt de Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere, der er ansatte ved kommunale eller statsunderstøttede Institutioner, naar de er faglærte«. Til D. L. og L. F.s Love: Ingen Afdeling under 100 Medlemmer, kun 4 Delegerede for hvert 100 Medlemmer. Generalforsamlingen er kun beslutningsdygtig, naar $\frac{2}{3}$ af de Delegerede er til Stede.
b. Redaktionsudvalget træder i Virksomhed og er eneansvarlig for, hvad der kommer i Bladet.
c. Lokomotivmanna og Maskinisttidning bliver obligatorisk for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Punkt 9. Forslag om Organisationens Anerkendelse, af Lokfrb. M. Mortensen, Esbjerg.

Punkt 10. Generalforsamlingerne sammensættes af Hovedbestyrelsen plus Afdelingsformændene samt 1 Delegeret fra hver Underafdeling, og saaledes, at ved Afstemning regnes enhver Delegeret plus det Antal Medlemmer, Vedkommende repræsenterer. Altsaa saaledes: 4 Delegerede stemmer for et Forslag og kun tre imod; men naar Stemmerne sammentælles, og det viser sig, at de tre repræsenterer et større Antal Medlemmer end de 4, er Forslaget forkastet, af Lokf. V. Jespersen, Struer.

De ærede Afdelingsformænd anmodes om at foranledige, at de af Afdelingerne udsendte Delegerede forsynes med Legitimation som saadanne. Fornøden Blanket til Udfyldelse vil blive tilstillet samtlige Afdelinger herfra.

Esbjerg, den 22. Februar 1902.

Chr. Christensen, Fm. f. H. B.

Meddelelse fra Formanden.

I Anledning af, at Breve og Telegrammer til mig jævnlig gaar forkert og derved forsinkes grundet paa, at der findes 4 Lokf. af samme Navn i Esbjerg, anmodes d'Hr. om at benytte følgende Adr.: Lokomotivfører Chr. Christensen, Skolegade 26, 2. Sal, Esbjerg.

Spørgsmaal og Svar.

- S p. Har Lokf. Ret til, naar Stationsbestyreren og Togf. giver Afgangssignal, at afgaa fra en Rebrusementstation, naar han — grundet paa at Toget er saa langt, at Maskinen og en Vogn holder udenfor Udkørselssignalet — ikke kan se Signalets Stilling og ikke har modtaget skriftligt Tilladelse til Udkørsel eller bliver rangeret ud. H. P.
S v. Lokf. maa selvfølgelig ikke respektere et for ham gældende Signal uden at være bekendt med sammes Stilling. Naar dette af ovennævnte Aarsag ikke kan ses, maa han ved en Ansæt gøre sig bekendt med samme.

»Fredericia Dagblad«s Bogtrykkeri, Fredericia.